

זוהר שיר השירים

יראה ואהבה שלא על מנת לקבל פרס זה מה שה' חפץ

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים.
אמר רבי שמעון מהו שושנים, אלא שושנה
עליונה זו שכינה העליונה^[קצט] והיא קריאת
שמע של שחרית, ושושנה שניה היא
קריאת שמע של ערבית שכינה התחתונה
^[ר] זו לימין וזו לשמאל, הרועה בשושנים,
זה עמוד התורה^[קצ] שושנה העליונה קריאת
שמע של שחרית שהוא בקר ימינו של
אברהם יש לה חמש תיבות, והן שמע
ישראל ה' אלהינו ה', וי"ג עלים מכפנים
[שהוא] אח"ד, וכן בשושנה ששה עלים
אדומים וששה לבנים, והשושנה שנכללת
בהם הרי י"ג כמספר אח"ד^[קצ] שושנה
העליונה יש לה כ"ה אותיות של היחוד,
וכן שושנה בה כ"ה גרעינים בהתפוח שלה
כמספר כ"ה אותיות של היחוד, ובשושנה
השניה כמו כן כ"ה אותיות, ולכן עולות
לחמישים: (ת"ז תקון כה) שושנה התחתונה
בה פחד והיא יראה, שושנה העליונה חבה
של אהבה, ובה נאמר אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ: (תקון כו)
יראה נקראת מן צד של שמאל, ואהבה
נקראת מצד של ימין, יש יראה ויש יראה,
יש אהבה ויש אהבה, יראה שמפחד האיש
את הקדוש ברוך הוא בשביל שלא ירד
מנכסיו, או בשביל שלא ימותו בניו בחייו,
נמצא שאם ירד מנכסיו או אם ימותו בניו
בחייו לא היה ירא שמים ולא היה אוהב,

הוא, ישיבה שברקיע זו של מטמרו"ן,
והמלאך יופיאל הממונה הגדול הולך ובא
מתוך ישיבה העליונה והותם הנסתרות
וסודות התורה מבין שתי הישיבות, כל
מה שמקשים בהישיבה שברקיע, אותן
שבישיבה העליונה מתרצים, בישיבה
העליונה אין שם פרכי וקושיות אלא
בהישיבה שברקיע, ומלאך ההוא הותם מן
שתי הישיבות דברי התורה כראוי, ועל
זה כתוב (תהלים פד) ילכו מחיל אל חיל,
וכתוב (תהלים קכב) יהי שלום בחילך שלוח
בארמנותיך: (מדרש הנעלם זוהר חדש
בראשית וסתרי תורה יתרו)

הצדיקים שבגן נותנים ריח טוב

פתח רבי יוסי ואמר -- דודי ירד לגנו
לערוגת הבשם וגו'. לגנו, זו כנסת ישראל
^[קצד] לפי שהיא ערוגת הבשם, שהיא נכללת
מכל מיני בשמים וריחות טובים של עולם
הבא, בשעה שהקדוש ברוך הוא יורד לגן
הזה (של העדן) כל אותן נשמות הצדיקים
שנתעטרות שם כלן נותנין ריח טוב,
ככתוב וריח שמניך מכל בשמים, אלו הן
נשמות הצדיקים, שאמר רבי יצחק כל
אותן נשמות הצדיקים שהיו בעולם הזה,
וכל אותן נשמות העתידות לרדת לעולם
הזה, כלן בהגן אשר בארץ קיימות באותה
דמות וצורה שהיו קיימות בעולם הזה, וסוד
נסתר הזה נמסר לחכמים: (זוהר חלק ג
שמות יא.)

זוהר זוהר

שהיא גבורות ודין.

רא. תפארת.

רב. זה מורה על המתקת גבורות בחסדים.

קצח. פירוש מדת המלכות שמקבלת כל מיני השפעות מן הבינה
על ידי הספירות שבנתיים.

קצט. בינה.

ר. מלכות, הבינה לימינא שהיא חסד ורחמים, והמלכות שמאלא